

РЕШЕНИЕ

№ 5128

гр. София, 28.09.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 21.09.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилка

Славина Владова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на
прокурора Златева, като разгледа дело номер **5366** по описа за **2012** година
докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

1

2

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с
чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП- [населено място], срещу
Решение по нахд.№13720/2011 година по описа на СРС,14 състав, отменящо
Наказателно постановление №2204-1178/14.04.2011 на Директор ТД на НАП, с което
последният на основание чл.355 от КСО за нарушение на чл.5,ал.4, КСО ,вр с чл.
2,ал.2 ичл.3,т.1 от Наредба Н-8/29.12.2005 година на Министъра на финансите
наложил на [фирма] имуществена санкция в размер на 500 лева.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност и неправилност на
оспореното съдебно решение.Твърди се,че неправилно СРС е приел, че е допуснато
нарушение на материалния закон от страна на административно- наказващия орган.
Наред с това се сочи, че е неправилен изводът на СРС, относно изтеклите срокове по
ЗАНН. Иска се отмяна на решението и потвърждаване на наказателното
постановление.

В съдебно заседание,касаторът-ТД на НАП- [населено място],редовно и

своевременно призван, се представлява от юрисконсулт Ц., редовно упълномощен, който поддържа жалбата на заявените основания.

Ответникът по касация- [фирма].С., редовно и своевременно призван, не изпраща представител.

Представителят на СГП-прокурор Златева, изразява становище за неоснователност на жалбата и желае първоинстанционното съдебно решение да бъде оставено в сила.

Административен съд-София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от процесуален представител на надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна, но по съображения различни от сочените в нея.

Районният съд изобщо не е обсъдил приложените по делото доказателства и не е събрал чрез активния свой почин необходимите такива, за да установи има ли извършено от страна на ответника по касация административно нарушение. На първо място, по делото липсват каквито и да било доказателства, сочещи, има ли изобщо начислени от страна на осигурителя- ответник по касация трудови възнаграждения за месец 01.2010 година, изплатени ли са същите на работниците и през кой месец е станало това, има ли авансово плащане на дължимите трудови възнаграждения от коя дата и кога а станало изплащането/ авансово/. Абсолютно неправилен е изводът на СРС, че началният момент на извършване на нарушението е 01.03.2010 година и при съставянето на АУАН са изтекли сроковете по чл.34 от ЗАНН. На първо място, при липса на установен начален момент, в който ответникът по касация е бил длъжен да подаде Декларацията образец №6, изобщо не може да се говори за изтичане на какъвто и да е срок. На второ място, нарушението е формално и е извършено чрез бездействие, което трае докато бъде установено или преустановено, при което отново при тези оскъдни и липсващи доказателства, не може да има изтекъл преклузивен срок. Решението като неправилно следва да бъде отменено и делото върнато на друг съдебен състав за ново разглеждане, при което СРС следва да събере доказателства кога възнагражденията за месец 01.2010 година за начислени, има ли плащане на тези възнаграждения и кога е станало това, изцяло или отчасти са изплатени възнагражденията на работниците и служителите от страна на осигурителя и едва тогава да преценява има ли извършено нарушение от страна на ответника по касация. При новото разглеждане СРС следва да изложи конкретна фактическа обстановка, да посочи кои доказателства кредитира и защо и мотиви на своя съдебен акт.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ, постановено по н.а.х.д.№13720/2011 година по описа на СРС, 14 състав.

ВРЪЩА ДЕЛОТО ЗА НОВО РАЗГЛЕЖДАНЕ ОТ ДРУГ СЪСТАВ НА СРС ПРИ СПАЗВАНЕ НА ДАДЕНИТЕ УКАЗАНИЯ ПО ТЪЛКУВАНЕТО И

ПРИЛАГАНЕТО НА ЗАКОНА.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.